

Casa Miquel Blanxart i Estapé

Granollers

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Carrer de Joan Prim, 9 -11; Carrer de Torras i Bages
Emplaçament A la zona d'eixample de Granollers
Alçada: 148

Coordenades:

Latitud: 41.61019
Longitud: 2.28915
UTM Est (X): 440771
UTM Nord (Y): 4606742

Classificació

Número de fitxa 08096 - 67
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Modernisme
Segle XX
Any 1904
Autoria de l'element: Jeroni Martorell i Terrats (arquitecte)
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Edifici restaurat abans de 2002
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Arqueològic de Granollers. Núm. R-049. Protecció de tipus II: Conservació amb reforma condicionada.
Data aprovació: dc., 15/10/2003 - 12:00
Número inventari IPA 28963
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Productiu

Titularitat	Privada
Titular:	0869223DG4006E0001II
Fitxes associades:	
Carrer de Joan Prim	
Fàbrica de Felip Parera	
Autoria de la fitxa	ARQUEOCIÈNCIA - J. M. Huélamo
Data de registre de la fitxa:	dl., 01/10/2001 - 02:00
Autoria de la darrera revisió:	Jordi Piñero Subirana
Data de la darrera revisió:	dt., 24/10/2023 - 16:09

Descripció

Casa d'habitatges d'estil modernista, probablement l'edifici més destacat d'aquest corrent arquitectònic a Granollers, el qual constitueix una important fita arquitectònica i visual del carrer i de la població.

Es tracta d'una construcció parcialment entre mitgeres que fa cantonada. Consta de planta baixa i dues plantes pis, amb façana als carrers Prim i Torras i Bages. La façana principal és de composició simètrica, remarcada per una tribuna a la primera planta, coberta amb teula i cresteria vidriada. En aquesta part baixa hi ha altres elements decoratius fets en pedra i, a les plantes superiors, esgrafiats geomètrics florals, de llenguatge plenament modernista (CUSPINERA et alí, 2001).

La decoració escultòrica, feta segons models originals de J. M. Barnadas i molt ben integrada en la composició arquitectònica, representa una figura femenina, amb una àmfora sota un braç, que recull raïm d'una parra que s'estén a la part superior i que fa de suport a la balconada. També trobem parres de raïm als marges dels dos portals arquejats. Aquest motiu relacionat amb el vi s'explica perquè el promotor de la casa hi tenia una botiga dedicada a aquest ram. Altres elements que criden l'atenció són el llarguíssim balcó corregut, que abasta la totalitat de les dues façanes de l'edifici al primer pis, les originals obertures de la planta baixa o el coronament de les façanes, amb un acroteri de formes sinuoses.

Observacions:

Forma part de la Ruta pel Granollers modernista i noucentista

En la tesi doctoral de Miguel Andrino sobre escultura urbana al Vallès (Andrino, 2011: 713) es diu que l'autoria dels relleus d'aquesta casa seria d'Eusebi Mascort, en lloc de Josep M. Barnadas. Tanmateix, per la informació que es coneix, semblaria que l'autoria de Mascort no té credibilitat.

Algunes informacions contingudes ha estat transmeses oralment per Pere Cornellas, novembre 2001.

Història

El carrer de Joan Prim en un principi estava dedicat a Isabel II i el 1866 es va denominar Joan Prim, el qual el 19 d'agost del 1842 va visitar Granollers. Fou rebut solemnement amb la banda del batalló de la caserna, en agraïment per la gestió del traçat de la carretera (BAULIES, 1986b). La carretera era el nou vial que travessava el casc urbà i que impulsà el creixement del primer eixample de Granollers, a finals del segle XIX. En aquesta via hi trobem representats els principals moviments arquitectònics dels darrers cent anys.

Aquest eix, darrerament, està patint un fort procés de transformació amb la proliferació de construccions de substitució.

Pel que fa a la casa de Miquel Blanxart, la construcció ja existia a principis de segle XX, quan l'arquitecte Jeroni Martorell la va reformar l'any 1904. El treball de forja va fer-se a Can Guidons de Granollers (GARCIA PEY, 1990). Aquesta era una casa on es venia vi, i per això els motius de la decoració estan relacionats amb aquesta indústria agrícola. Dins la casa hi ha una bodega subterrània immensa que es diu "el Cau" (Informació oral Pere Cornelles). Sembla ser que el cau està fet amb rajola de València, i era un lloc de reunions.

Miquel Blanxart Estapé (1857 – 1916) era l'hereu d'una de les famílies més riques de la comarca. Va dedicar-se a la producció de vins i aiguardents i fou un dels més importants de Catalunya. En els deu últims anys de la seva vida també al negoci de banca. Fou alcalde de Granollers entre 1903 i 1905, període en el qual es va construir l'edifici històric de l'ajuntament. Era de tendència conservadora i fou membre de la Lliga Regionalista. Després de la Guerra Civil va comprar la casa del Sr. Murtra, fabricant. Formava part d'un grup que donava diners per a l'olla dels pobres i donaven de menjar als pobres pel Nadal. Garrell va fer un dibuix humorístic on se'ls veia donant el menjar (Informació oral d'Eustaquí Margall).

Pel que fa a l'arquitecte, Jeroni Martorell i Terrats (1877-1951), fou un destacat exponent de la segona generació de creadors modernistes catalans i recordat també per la seva tasca ingent en la restauració del patrimoni històric monumental. Martorell dona a Can Blanxart un aire pròxim a l'estil Sezession, el Modernisme d'arrel centreeuropea, sobretot gràcies a la presència de l'ornamentació escultòrica de la façana principal, obra del barceloní Josep Maria Barnadas (1867- 1939), autor també de les escultures de l'Ajuntament de la ciutat, edificat a la mateixa època (Regàs; Blancafort, 2014: 31).

Bibliografia

ANDRINO MUÑOZ, Miguel (2011). *La escultura urbana como nexo de convivencia: identidad y reflejo del lugar en el área del Vallès*. Tesi doctoral presentada a la Universitat de Barcelona. Facultat de Belles Arts, pp. 713-714.

BAULIES I CORTAL, Jordi (1986b). "La industrialització de la vila i la ciutat moderna", a *Estudis de Granollers i del Vallès Oriental*, Núm. 1, Aproximació al medi natural i a la història de Granollers, pp. 65-76 Granollers: Servei Municipal de Cultura.

CUSPINERA I FONT, Lluís et al. (2001). *Pla especial de protecció del Patrimoni Històric-Arquitectònic de Granollers*. Granollers. Document administratiu.

GARCIA-PEY, Enric (1990). "Recull onomàstic de Granollers: Motius, topònims, nomenclatura", a *Estudis de Granollers i del Vallès Oriental*, Núm. 3, Granollers, Ajuntament de Granollers.

PATRIMONI (1985). *Patrimoni Històric Arquitectònic*. Granollers: Caixa de Crèdit Granollers.

REGÀS, Ricard; BLANCAFORT, Àlex (2014). *Modernisme d'estiueig. Vallès oriental*. Consell Comarcal del Vallès Oriental.

Enllaços d'interès:

[Diccionari biogràfic d'alcaldes i alcaldesses](#)

[Ruta pel Granollers modernista i noucentista](#)

[Arquitectura catalana](#)

[Modernisme d'estiueig. Vallès Oriental](#)

